

عنوان مقاله:

تحلیلی بر وضعیت فضای سبز با رویکرد توسعه پایدار شهری مطالعه موردی: مناطق شهر اصفهان

محل انتشار:

فصلنامه شهر پایدار، دوره 2، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

ملیحه ایزدی - دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

مهشید گرجی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد، نجف آباد، ایران

خلاصه مقاله:

فضاهای سبز در محیط شهری به عنوان یکی از معیارهای توسعه پایدار شهری جوامع مطرح بوده و درعین حال معیاری برای ارتقای کیفیت فضای زندگی محسوب می شوند. ازاین رو توزیع و پراکنش متعادل آن در سطح شهر اهمیتی بسیار دارد. در پژوهش حاضر با رویکرد توصیفی-کمی و تحلیلی تلاش شده است که ضمن ارزیابی وضعیت موجود، اولویت های توسعه این فضاها در سطح مناطق شهر مشخص شود. نتیجه بررسی ها نشان داد که طی یک دهه گذشته سرانه فضای سبز شهری شهر اصفهان از 5/15 مترمربع در سال 1382 به 4/27 مترمربع در سال 1390 افزایش یافته است. ولی هم زمان با این افزایش سرانه، اختلاف سرانه بین نواحی برخوردار و محروم از فضای سبز نیز به نحو چشمگیری افزایش یافته و عدم تعادل موجود در توزیع فضایی پارک های شهری، شدیدتر شده است. جامعه آماری پژوهش، مناطق چهارده گانه شهر اصفهان را شامل می شود که بر اساس 12 شاخص رتبه بندی شده اند. ازاین جهت شاخص های مورد مطالعه با استفاده از مدل TOPSIS به عنوان یک روش تصمیم گیری چند شاخصه مورد استفاده قرار گرفته و در نهایت با بهره گیری از GIS نقشه سطوح توسعه مناطق در پنج سطح (بسیار توسعه یافته، توسعه یافته، نسبتا توسعه یافته، محروم، بسیار محروم) ترسیم گردیده است. نتایج این پژوهش نشان می دهد که توزیع کاربری فضاهای سبز در مناطق شهری اصفهان متعادل نمی باشد.

کلمات کلیدی:

فضای سبز شهری، توسعه فضای سبز، توسعه پایدار شهری، مناطق شهر اصفهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1038289>

